ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ನಂ॥ ೭

ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನವರ

ವಚನಗಳು.

ಸಂಪಾದಕರು

ರಾ॥ ಸಾ॥ ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ

ಬಿ. ಎ. ಎಲ್ ಎಲ್, ಬಿ. ವಕೀಲ

ವಿಜಾಪುರ.

೧೯೨೬

ಬೆಲೆ ೪ ಆಣೆ.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮೂರು ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಒಂದು ಕೈ. ವಾ. ಗುರಬಸಯ್ಯಾ ಕಂತಿ ಬನಹಟ್ಟಿ ಸಂ|| ಜಮಖಂಡಿ, ಎರಡನೆಯದು ಶಿ||ಮೂ|| ಬುದ್ದಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ ಎಡೆಹಳ್ಳಿ ಜಿಲ್ಲಾ|| ವಿಜಾಪುರ ಈ ಸಭ್ಯಗ್ರಹಸ್ಥರು ಕಳಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯದು ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದೊರೆದದ್ದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೩೭ ವಚನಗಳಿವೆ. ಈಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿವಿಷಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆದೊರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಆವರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಚನಗಳುಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯಗಳು ಚನ್ನಾಗಿ ಬೋಧವಾಗಬೇಕೆಂದುಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಚನಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನು ಬಹು ಸುಲಭ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವು ಆಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಚನದ ಹಸ್ತ ಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮೂರೂ ಜನ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ನಾನು ಬಹಳ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಗಣದಾಸಿ ವೀರಣ್ಣನವರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇನ್ನೂ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ..

ವಿಜಾಪುರ
ತಾ. ೬-೯-೨೬

ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ
ಪ್ರಕಾಶಕ

ಗಣದಾಸಿವೀರಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು.

೧. ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತನ್ನ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಎರಡು ಮುಖದಿಂದ ಎರಡು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಊರ್ಧ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ, ಒಂದು ಅಧೋ ಸೃಷ್ಟಿ. ಅಧೋ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಅಂಡಜ, ಪಿಂಡಜ, ಜರಾಯುಜ, ಉದ್ಭಿಜ ಇವು ನಾಲ್ಕು ಕೂಡಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಯ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಇಹ, ಪರ, ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ, ಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಅಜ್ಞಾನ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು, ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರರಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಊರ್ಧ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳು. ಇವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕವಿಲ್ಲ, ಇಹ ಪರವಿಲ್ಲ, ಪುಣ್ಯ ಪಾಪವಿಲ್ಲ, ಧರ್ಮ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯಾಸತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ವಿಲ್ಲ, ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ವಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೆ ಕರ್ತರಾದ, ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಇಲ್ಲ. ಆ ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ತಾನೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಿಜೈಕ್ಯವ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಆ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಆಟವಾಡಬೇಕಾಗಿ, ಮಹಾದಾಕಾಶವನೇ ಮಂಟಪವ ಮಾಡಿ, ಆಕಾಶವನೇ ಪರದೆಯ ಕಟ್ಟಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳ ಮೂರ್ತವಮಾಡಿಸಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಸೂತ್ರವ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ದಾಟವ ಆಡಿಸುತ್ತಿಹುದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವು. ಆ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ನೋಡಿ, ಆ ಬೊಂಬೆಗಳೇನು ಆಡಿಹವು, ಸೂತ್ರಕನಾಡಿಸಿದಹಾಗೆ ಆಡುವವು. ಆ ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಶಿವನಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ, ಆಡುವುದು ಹ್ಯಾಗೆ? ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರವಿಡಿದು ಆಡಿಸುವನಲ್ಲವೆ, ಇವೆಲ್ಲವು ಅನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಜಮೋಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಶಾಂಭವ ಪುರಕ್ಕೆ

ಹೋದ ಭೇದವ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ.

೨. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಎಂತಹುದೆಂದೊಡೆ ಹೇಳಿಹೆ, ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟುದೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ ಯಾವುದೆಂದೊಡೆ, ಜ್ಞಾನ ಗುರುಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನವ ಹಡೆದು ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ಸಮರಸವಾದುದೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ. ಗೊಲ್ಲಾಳಯ್ಯಂಗೆ ಕುರಿಯ ಹಿಕ್ಕೆಯ ಪೂಜಿಸಿ ಗುರುಪ್ರಸನ್ನ ತೆಯ ಹಡೆದುದಿಲ್ಲವೆ? ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಅಂಗಬುದ್ಧಿಯಿಂದೆ ಹಲವು ಗುರು ವು, ಹಲವು ಲಿಂಗ ಅರ್ಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಹಲವು ಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದರು ನೋಡಾ. ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಆಶೆ, ರೋಷ, ಅಹಂಕಾರ, ಅರಿ ಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳು, ಅಷ್ಟ ಮದಂಗಳು, ಅನೃತ, ಪರಧನ, ಪರಸ್ತ್ರೀ, ಪರನಿಂದೆ, ಪರಹಿಂಸೆ ಇವೆಲ್ಲ ಜೀವನ ಬುದ್ಧಿ. ಇವನೆಲ್ಲವ ನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರೆಂದೊಡೆ, ಎಂತಹರೋ ನೋಡಾ. ದೀಪವೆಂದೊಡೆ ಕಾವಳ ಕತ್ತಲೆ ಹರಿಯಿತ್ತೆ? ಅಮೃತವೆಂದೊಡೆ ಹಸಿವು ಹೋಯಿತ್ತೆ ? ಉದಕವೆಂ ದೊಡೆ ತೃಷೆಯು ಹೋಯಿತ್ತೆ? ಈ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗ ಪತಿ ಎಂಬ ಭೇದವ ತಿಳಿದೊಡೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ, ಈ ತ್ರಿವಿಧತನುವ ಮೀಸಲಾಗಿ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಬಲ್ಲಡೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ತಮಂಧಕಾರದೊಳು ಮೋಡವಿಲ್ಲದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶ ದಂತೆ, ಎಲೆ ಕಲ್ಲದ ವೃಕ್ಷದಂತೆ, ರೆಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ, ಗಾಳಿ ಇ ಲ್ಲದ ದೀಪದಂತೆ, ನೊರೆತೆರೆ ಬುದ್ಬುದಾಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸಮುದ್ರದಂತಿರುವ ದೇ ಸಹಜ ಜ್ಞಾನವೆಂದು, ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೪. ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳು ಆರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತೆಂದೊಡೆ, ಹೇಳಿಹೆ ಕೇಳಿರಿ. ಗುರುಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಗುರುಭಕ್ತಂಗೆ, ಲಿಂಗಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ನೀಲಲೋಚನೆತಾಯಿಗೆ, ಜಂಗಮ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಬಸವೇಶ್ವರದೇವ ರಿಗೆ, ಪಾದೋದಕ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಮೇಮಸಾರಾಧ್ಯರಿಗೆ, ಪ್ರಸಾದ ಸಾ ಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯಗಳಿಗೆ, ವಿಭೂತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ವಹಿಲ ಯ್ಯಗಳಿಗೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಚಾರಮರಾಯಗೆ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಅಜಗಣ್ಣಂಗೆ. ಇನ್ನು ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಆರಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾ

ಯಿತ್ತೆಂದೊಡೆ, ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ಬಸವಣ್ಣಂಗಾಯಿತ್ತು, ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲ ಮಡಿವಾ
ಳಯ್ಯಂಗಾಯಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣಂಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು,
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಗಾಯಿತ್ತು, ಶರಣಸ್ಥಲ ಪ್ರಭುದೇವರಿ
ಗಾಯಿತ್ತು, ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ ಅಜಗಣ್ಣಂಗಾಯಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ವಿವ
ರಮಂ ಪೇಳ್ವೆ. ಭಕ್ತಸ್ಥಲದ ವಿವರ, ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವನು. ತ್ರಿಕಾ
ಲಮಜ್ಜನವನರ್ಚಿಸುವನು. ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳ ಕಂಡೊಡೆ ವಂದನೆಯ ಮಾ
ಡುವನು ಆಪ್ಯಾಯನಕ್ಕೆ ಅನ್ನವ ನೀಡುವನು. ಪೃಥ್ವಿ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪು
ದೇ ಭಕ್ತಸ್ಥಲ ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಮಜ್ಜನ ತ್ರಿಕಾಲೇಷು ರುಚಿಪಾಕ ಸಮರ್ಪಿ
ತಂ। ಸದಾಚಾರಶಿವಭಕ್ತಲಿಂಗ ಜಂಗಮೋಪಚ। ಲಾಂಛನೇನ ಶರಣಂಚ
ಭಕ್ತಸ್ಥಲಂಚಮುತ್ತಮಂ॥ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಪರಸ್ತ್ರೀ, ಪರದ್ರವ್ಯ,
ಪರನಿಂದೆ, ಹಿಂಸಾ, ಅನೃತ, ಇವು ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕಂಗಳು, ಇವಂ ಬಿ
ಟ್ಟು, ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಇರ್ದ ಜಲವೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಮಹೇ
ಶ್ವರಸ್ಥಲ ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಪರನಿಂದಾಚ ಪರಾರ್ಥಂ ಹಿಂಸಾನೃತಃ ವರ್ಜಿ
ತೋ ಭಾವಶುದ್ಧಿಮಾನ್ ॥ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಲಮು
ತ್ತಮಂ ॥ ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲದ ವಿವರ- ಲಿಂಗಕ್ಕರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಾದವ ಲಿಂ
ಗನೆನಹಿನಿಂದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದ. ಅನರ್ಪಿತವ ವರ್ಜಿಸುವುದು. ಅಗ್ನಿಯೇ
ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಪ್ರಸಾದಂಚ।
ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಂಚ ಸ್ವೀಕರೋ॥ ಸುಭೋಗೀಲಿಂಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಅನರ್ಪಿತಂ
ವರ್ಜಿತಂ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಲಮುತ್ತಮಂ ॥ ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲದ ವಿವರ-
ಸುಗುಣವೇ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯಾ. ದುರ್ಗುಣವೇ ವಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯ
ಯ್ಯಾ. ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣವೆಂಬ ಉಭಯುವನತಿಗಳೆದು ಸುಖದುಃಖ,
ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆ, ಶತ್ರು ಮಿತ್ರಾದಿಗಳಿಲ್ಲದಂ ಸಮಾನಂಗಂಡು, ವಾಯುವೇ
ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಸುಖ ದುಃಖ ಸ್ತುತಿ ನಿಂ
ದಾ । ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣಂತ್ಯಜೇತ್ । ವಾಯುವಂಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಂ ಶತ್ರು
ಮಿತ್ರವರ್ಜಿತಂ ॥೧॥ ಇನ್ನು ಶರಣಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಸತಿಪತಿಭಾವ ಅಂ
ಗಲಿಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖನಾಸ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪುದು, ಆಕಾಶ
ವಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು ಶರಣಸ್ಥಲ ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಪತಿಲಿಂಗಂ ಸತಿಚಾಹಂ। ಇತಿ
ಯುಕ್ತ ಸನಾತನಃ। ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಂ ನಾಸ್ತಿ। ಶರಣಸ್ಥಲಮುತ್ತ
ಮಂ॥ ಇನ್ನು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲದ ವಿವರ. ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಂಗಳಿಲ್ಲದಿಹುದು, ಷಡೂ

ರ್ಮಗಳಿಲ್ಲದಿಹುದು, ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಇಲ್ಲದಿಹುದು, ಭಾವ ನಿರ್ಭಾವವಿಲ್ಲದಿಹುದು, ಉರ ಕರ್ಪುರ ಸಂಯೋಗದಂತಿಹುದು, ಆತ್ಮನೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದು ಐಕ್ಯಸ್ಥಲ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಷಡೂರ್ಮಿಯೋಗಯುಕ್ತ ಷಡ್ವರ್ಗಂ । ನಾಸ್ತಿ ಚಾಷ್ಟ ವಿಧಾರ್ಚನಂ ॥ ನಿರ್ಭಾವಂ ಶಿವಲಿಂಗೈಕ್ಯಂ ಶಿಖಿ ಕರ್ಪುರಸಂಯೋಗವತ್ ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಹೀಗೆ ಗಣಂಗಳು ನಡೆವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೫. ಅಂದಿನವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರಣವು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂಬರು. ಅದೇನು ಕಾರಣ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ? ಅಂದಿನ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಆತ್ಮ ಆಕಾಶ ವಾಯು ಅಗ್ನಿ ಅಪ್ಪು ಪೃಥ್ವಿಯೆಂಬ ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಅಂದಿನ ಹದಿನೆಂಟು ಧಾನ್ಯಂಗಳು, ಅಂದಿನವಾರ ತಿಥಿ ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳು ಸಂವತ್ಸರಂಗಳು ಇಂದು ನಡೆವುದುಂಟು. ಅಂದಿನ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪ ಇಂದುಂಟು. ಅಂದು ಇಂದೆಂಬ ಸಂದೇಹದ ಕೀಲಕಳೆದು ದಯಮಾಡೋ ಸದ್ಗುರುವೇ. ಕೇಳೈ ಮಗನೇ, ದೃಢವಿಡಿದು ಏಕಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆವ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಭಕ್ತಂಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ದೃಢವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಶಿವಮಂತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯಮಂತ್ರವಿಲ್ಲೆಂಬುವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಪಂಚಾಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿಪ್ಪವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು? ಪುರಾತನರ ವಚನವಿಡಿದು ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಆದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ತಿಳಿದವರಿಗೆ, ಅಂದು ಇಂದೆಂಬ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ. ಎನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡೆ ಹುರುಳಿಲ್ಲ ಎನ್ನ ತಪ್ಪಿಂಗೇನೂ ಎಡೆ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಸೈರಣೆಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಮೇರು ಗುಣವನರಸುವದೇ ಕಾಗೆಯಲ್ಲಿ? ಪರುಷ ಗುಣವನರಸುವದೇ ಕಬ್ಬುನದಲ್ಲಿ? ನೀನು ಎನ್ನ ಗುಣವನರಸುವರೆ, ಎಂತು ಜೀವಿಸುವೆನಯ್ಯ? ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ.

೬. ಗುರುವೇ ಪರಶಿವನು. ಗುರುವೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಸ್ವರೂಪ, ಗುರುವೇ ಸಕಲ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪನು. ಗುರುವೇ ಕಾಮಧೇನು. ಸರ್ವಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಗುರುಧ್ಯಾನವೇ ಅಧಿಕ. ಸರ್ವ ಪೂಜೆಗೆ, ಗುರುವಿನ ಪಾದಪೂಜೆಯೇ ಅಧಿಕ. ಸರ್ವಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಗುರುವಾಕ್ಯವೇ, ಅಧಿಕ. ಸರ್ವಮುಕ್ತಿಗೆ, ಗುರು ಕೃಪೆಯೇ ಅಧಿಕ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಧ್ಯಾನ ಮೂಲೆ ಗುರೋರ್ಮೂ

ರ್ತಿಃ। ಪೂಜಾ ಮೂಲೆ ಗುರೋಃಪಾದಃ ॥ ಮಂತ್ರ ಮೂಲೆ ಗುರೋರ್ವಾಕ್ಯಂ। ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲೆ ಗುರೋಃಕೃಪಾ॥ ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ ಇಂತಿವೆಲ್ಲವ ನೊಳಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಎನ್ನ ಮನಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ಎನ್ನ ಭಾವಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಭಾವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ। ಎನ್ನ ರೂಹಿನಲ್ಲಿ ಗುರು ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ, ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮು, ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದೋದಕ, ಎನ್ನ ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಎನ್ನ ತ್ವಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ, ಎನ್ನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಎನ್ನ ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಇಂತೀ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಎನ್ನೊಳು ತನ್ನ ಕರುಣ ಕೃಪೆಯ ತೋರಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗವ ದೇವ.

೭. ವಸ್ತುವೆಂದೊಡೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ನಾಮವು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಹರಿ ಸುರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿಪ್ಪುದು. ಸಾಧ್ಯಕ್ಕಸಾಧ್ಯವಾಗಿಪ್ಪುದು. ಭೇದ್ಯಕ್ಕಭೇದ್ಯವಾಗಿಪ್ಪುದು. ಕೋಟಿ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿಪ್ಪುದು. ಈರೇಳು ಭುವನವ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು. ಅಪ್ರಮಾಣ ಅಗೋಚರವಾದ ವಸ್ತುವು ಎನ್ನ ಕರ ಮನಭಾವದೊಳಗಿಪ್ಪ ಭೇದವ ತಿಳುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೮. ಲಿಂಗವೊಳಗೆ ಅಖಿಳಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಡಗಿಹವು. ಲಿಂಗವು ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಡಗಿ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಲಿಂಗವು ತನ್ನೊಳಡಗಿದ ಭೇದವ ಶಾಸ್ತ್ರಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದು, ಆಗಮಯುಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು, ಕರ್ಮಭೂಭಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ಗುರುವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಂ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ ಭೇದವು ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಕರಿ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಡಗಿಪಂತೆ, ನೇತ್ರದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಆಕಾಶ ವಡಗಿದಹಾಗೆ, ಬೀಜದೊಳಡಗಿದ ವೃಕ್ಷದ ಹಾಗೆ, ಈ ಭೇದವು ಗುರುಭಕ್ತರಂಶಿಕರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಭಿನ್ನಜ್ಞಾನಿಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೯. ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಶಿವ, ಭಕ್ತ, ಈ ಚತುರ್ವಿಧವು ಒಂದೇ ವಸ್ತು. ಇವು ಯೆಂಟಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಆ ಎಂಟಕ್ಷರವೇ ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳಾದವು. ಆ ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳೇ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವಾದವು. ಆ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರವೇ, ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತತ್ವಂಗಳಾದವು. ಮತ್ತಂ, ಗುರು ಲಿಂಗ

ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಈ ಐದು ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳಾದವು ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಂಗಳೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನಂಗಳಾದವು. ಮತ್ತೆ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಇವು ಮೂರು ಒಂದೇ ವಸ್ತು. ಇವು ಮೂರು ಹತ್ತಕ್ಷರಗಳಾದವು. ಆ ದಶಾಕ್ಷರವೇ ದಶಗಂಗೆಗಳಾದವು. ಆ ದಶಾಕ್ಷರಗಳೇ ದಶವಿಧ ಪಾದೋದಕವಾದವು. ಇಂತಿವನೆಲ್ಲವ ನೊಳಕೊಂಡು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೦. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಏನೇನು ಫಲಪದವಿ ಎಂದೊಡೆ, ಅಷ್ಟಾವರಣಂಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದವು. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರಣ, ಶ್ರೀ ಗುರುವು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಕೊಟ್ಟು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸತಿಪತಿ ಭಾವ ತಪ್ಪಬೇಡೆಂದು, ಗಣಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಮಾಡಿ ನೀನು ಅಂಗವಾಗಿ, ಅಂಗವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರಿ ಎಂದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಎನ್ನಂಗವೇ ನಿನ್ನಂಗ, ನಿನ್ನಂಗವೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವಾದ ಮೇಲೆ, ಎನ್ನ ಮಾನಾಪಮಾನ ನಿನ್ನದಯ್ಯಾ. ಎನ್ನ ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮದಯ್ಯಾ. ನೀವು ಈರೇಳು ಲೋಕದ ಒಡೆಯರೆಂಬುದ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ. ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ ಪುರುಷನ ದೊರೆತನ ಹೆಂಡರಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟೇ? ಎನ್ನ ಸುಖ ದುಃಖವೇ ನಿನ್ನದಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖವೇ ಎನಗಯ್ಯಾ. ಎನ್ನತನು ಮನ ಧನವ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುತಿದೆ, ನಿಮ್ಮೊಡವೆಯ ನೀವೇ ಜೋಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಜೋಕೆ ಮಾಡದಿರ್ದಡೆ, ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಗಣಂಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರ್ದ ಕಾರಣ. ಆಗ ಮನೆಯ ಮಾತ ಹೇಳಬಹುದೇ ಎಂದೊಡೆ, ಎನಗೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮೊಡವೆಯ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದು ಅರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೧. ಈ ರೇಳು ಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗವು ಭಕ್ತನ ಕರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೂಜೆಗೊಂಬ ಪರಿಯನೋಡಾ. ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಚರ ಅಪ್ರಮಾಣ ಲಿಂಗಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲಾತನೇ ಭಕ್ತನು. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೇಡ ಕಟ್ಟಿ, ಹೋದೀತೋ, ಇದ್ದೀತೋ, ಹ್ಯಾಗೋ, ಎಂತೋ, ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ನುಡಿವರು ಭಿನ್ನಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಅಖಿಳಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಡಗಿಹವು. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಲಿಂಗವು

ಷ್ಟೈ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸಚರಾಚರಂ। ಲಿಂಗ ಬಾಹ್ಯ ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಮಾತ್ ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಪೂಜ ಯೇತ್ ॥ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಂತಪ್ಪ ಘನ ಲಿಂಗವ ಶ್ರೀ ಗುರು ಭಕ್ತಂಗೆ ಕರಮನ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ ಅಗಲಲುಂಟೇ? ಹೀಗೆ ಆವಶಾಸ್ತ್ರ ಆವ ಆಗಮ ಆವ ವಚನ ಹೇಳಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಮತ್ತಂ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳವು ಎಳ್ಳೆಣ್ಣೆಯ ಬೆರೆದಮೇಲೆ, ಆ ಸಂಪಿಗೆಯ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿಮಳ ಬೇರೆ ಅಗಲ ಲುಂಟೆ? ಹಾಗೆ ಭಕ್ತನ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದ ಬಳಿಕ ಲಿಂಗವ ಅಗಲಲುಂಟೆ? ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗವು ಹೇಗಿಪ್ಪುದೋ ಎಂದೊಡೆ ಅವರವರ ಮನ ಭಾವ ಹೇಗಿಪ್ಪುದೋ ಹಾಗಿಪ್ಪುದು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟ. ಉದಕ ಒಂದೇ ಹಲವು ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮಧುರ, ಕಾರ, ಒಗರು, ಹುಳಿ, ಉಪ್ಪು, ಕಹಿ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದ ಹಣ್ಣು ಫಲಂಗಳು, ಉದಕ ಒಂದೇ. ಶ್ವೇತ, ಪೀತ, ಹರಿತ, ಮಾಂಜಿಷ್ಟ ಕಪೋತ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಈ ಆರು ವರ್ಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆದುದು ಅಭ್ರಕ ಒಂದೇ. ಈ ಅಭ್ರಕ ಹ್ಯಾಗೋ ಮನ ಹಾಗೆ ಘನ ಮಹಾಲಿಂಗ, ಹೀಗೆಂದರು ಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೧೨. ಸತ್ತು ಚಿತ್ತಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವು ಭಕ್ತನ ತನುತ್ರಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿ, ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಲಿಂಗವಾಗಿರ್ದ ಕಾರಣ ನಡೆವುತ್ತ ನುಡಿವುತ್ತ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದೊಳಗಿಪ್ಪಾತನೇಭಕ್ತ. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯವಾದ ಲಿಂಗವ ಅನಿತ್ಯವೆಂದು, ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಆದನು ನುಡಿದು ಆ ಮಹಾಘನಲಿಂಗವ ನಂಬದವರಿಗೆ ಆತನು ಇಂಬಾಗಿಪ್ಪನು. ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಗೊಲ್ಲಾಳಯ್ಯಂಗೆ ಕುರಿಪಿಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ? ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಬಳ್ಳೇಶ ಮಲ್ಲಯ್ಯಂಗೆ ಬಳ್ಳ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೇ? ಭಾವದಿಂದ ನಂಬಿಣ್ಣಂಗೆ ಅಂಗನೆಯ ಕುಚ ಲಿಂಗವಾದುದಿಲ್ಲವೆ? ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೆಂಭಾವಿ ಭೋಗಣ್ಣಂಗೆ ಲಿಂಗ ಒಡನೆ ಹೋದುದಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೆ ನೀಲಲೋಚನೆಯಮ್ಮ ಶರೀರವೇ ಏಕಾಕಾರವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಕರ್ಪೂರ ಮನಲಂ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ರೂಪಂ ನಾಸ್ತಿ ನಿರಂತರಂ। ತಥಾ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಯೋಗೇ। ತತ್ಪದೆ ನಿರ್ಣಯೋ ಯೋಗಾತ್॥ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಘನ ಲಿಂಗದ ನಿಲವನರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೩. ಘಟಾಕಾಶ, ಮಠಾಕಾಶ, ಮಹದಾಕಾಶ ಆವಾವೆಂದೊಡೆ, ಘಟಾಕಾಶವೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪದು. ಜಿಹ್ವೆಯೇ ತಾಯಾಗಿಪ್ಪದು ನೇತ್ರವೇ ತಂದೆಯಾಗಿಪ್ಪುದು. ದ್ವಿಕರ್ಣಂಗಳೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿಪ್ಪರು. ಹಸ್ತಪಾದಂಗಳೇ ಕುಟುಂಬವಾಗಿಪ್ಪವು. ಚಿತ್ತಶುದ್ಧವೇ ಅರಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪದು. ಇವರು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ಇನ್ನು ಮಠಾಕಾಶವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪದು. ಸತ್ಯವೇ ತಾಯಾಗಿಪ್ಪದು. ಜ್ಞಾನವೇ ತಂದೆಯಾಗಿಪ್ಪದು. ಧರ್ಮವೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿಪ್ಪರು. ದಯವೇ ಗೆಳೆಯನಾಗಿಪ್ಪದು. ಶಾಂತಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಕ್ಷಮೆಯೇಪುತ್ರರಾಗಿಹರು ಇವರು ಬಂಧುಗಳಾಗಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ಇನ್ನು ಮಹದಾಕಾಶವೇ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾಗಿಪ್ಪದು ತೃಪ್ತಿಯೇ ತಾಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಆನಂದವೇ ತಂದೆಯಾಗಿಪ್ಪನು. ಸಂತೋಷವೇ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಗಳಾಗಿಪ್ಪರು. ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿಪ್ಪಳು. ಕ್ಷಮೆಯೇಗೆಳೆಯರಾಗಿಹರು. ಸದ್ಭಾವವೇ ಮಕ್ಕಳಾಗಿಹರು. ಇವರು ಬಂಧುಗಳಾಗಿ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿಹರು. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಮಾತಾ ಜಿಹ್ವೆ ಪಿತಾ ಚಕ್ಷು। ದ್ವಿಕರ್ಣಶ್ಚ ಸಹೋದರ ಹಸ್ತಪಾದ ಕುಟುಂಬೇನ। ಚಿತ್ತೇನ ಶುದ್ಧತೆ ಮಠ॥ ಸತ್ಯ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ಜ್ಞಾನ। ಧರ್ಮಭ್ರಾತಾ ದಯಾ ಸಖಾ। ಶಾಂತಿ ಪತ್ನಿ ಕ್ಷಮಾ ಪುತ್ರ ಷಡೈತೆಮಮ ಬಾಂಧವಃ॥ ತೃಪ್ತಿಮಾತಾನಂದ ಪಿತಾ। ಸಂತೋಷಶ್ಚ ಸಹೋದರಾ। ಹರುಷಸ್ತ್ರೀ ಕ್ಷಮಾಮಿತ್ರ। ಸದ್ಭಾವೇನ ಪುತ್ರಸ್ತಥಾ॥ ಘಟಾಕಾಶವೆಂದೊಡೆ ಜೀವಾತ್ಮ, ಮಠಾಕಾಶವೆಂದೊಡೆ ಅಂತರಾತ್ಮ, ಮಹದಾಕಾಶವೆಂದೊಡೆ ಪರಮಾತ್ಮ. ಚನ್ನಂಗಿಬೇಳೆಗಿಂದ ಸಣ್ಣನಾಗಿಪ್ಪ ನೇತ್ರದ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗ ತ್ರಿವಿಧಾಕಾಶವನೊಳಕೊಂಡ ಭೇದವ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಕಣ್ಣಗೆಟ್ಟಣ್ಣಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು?

೧೪. ಅಖಂಡ ಗೋಳಕಾಕಾರ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಿಂದಾದ ಪೃಥ್ವಿ, ಪತ್ರೆ, ಪುಷ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಅನಂತ ಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿಹುದು. ವಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದಾದಪ್ಪು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರ ದಶಗಂಗೆಗಳ ಕುಂಭವ ಮಾಡಿ ಕೆರೆಬಾವಿಗಳ ಪಂಚಪಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಅಘೋರಮುಖದಿಂದಾದಗ್ನಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಧೂಪದೀಪ ಆರುತಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಪಾಷಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿಹುದು. ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖ

ದಿಂದಾದ ವಾಯು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಪವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು. ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖ ದಿಂದಾದ ಆಕಾಶ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭೇರಿ ಮೊದಲಾದ ನಾದಂಗಳು ಬಾರಿಸುತ್ತಿ ಹುದು. ಗೋಪ್ಯ ಮುಖದಿಂದಾದ ಆತ್ಮನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿ ಪ್ಪುದು. ಮನ ಚಕ್ಷುವಿನಿಂದಾದ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರು ದೀವಿಗೆಗಳಾಗಿ ಹರು. ಇಂತಪ್ಪ ಘನವಸ್ತುವು ಎರಡಾಗಿ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ, ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂ ಬಾತನು ತಾನೇ, ಅರ್ಪಿಸುವಾತನು ತಾನೇ. ಇಂತಪ್ಪ ಘನಲಿಂಗವು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದೊಳಗೆ ಚುಳುಕಾಗಿ ನಿಂದಿಸಲವ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ

೧೫. ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸದ ವಿವರವ ಕರುಣಿಸು ಸ್ವಾಮಿ. ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ಮುಖಪ್ರಕ್ಷಾಳನದ ಮಾಡುವಾಗ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡಿ ದುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನ. ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಕ್ರಿಯೆವಿಟ್ಟು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿದುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನವು. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಮಜ್ಜನ ನೀಡಿದುದು ಭಾವಲಿಂ ಗದ ಮಜ್ಜನ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸುವ ಕ್ರಮವೆಂ ತೆಂದೊಡೆ, ಸ್ನಾನ, ಧೂಳನ, ಧಾರಣ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದುದು ಇಷ್ಟಲಿಂ ಗದಲ್ಲಿ, ಧೂಳನವ ಮಾಡಿದುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ, ಧಾರಣವಮಾಡಿದುದ್ದು ಭಾವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಹೊರಗಣ ಪುಷ್ಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಒಳಗಣ ಕಮಲದ ಪುಷ್ಪ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಬಯಲ ಪುಷ್ಪ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಜಪದ ಕ್ರಮವು. ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಣ ವ ಮೊದಲಾದ ಪಂಚತತ್ವವಡೆದ ಜಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಒಳಗಣ ಜಪ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಬಯಲ ಜಪ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ತ್ರಿಕಾಲಪೂಜೆ. ಉದಯಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಸಾ ಯಂಕಾಲದ ಪೂಜೆ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದತ್ರಯ ದ ವಿವರ. ಶುದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪ್ರಸಾದ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಭೋಗತ್ರಯದ ವಿವ ರ. ಭೋಜನಸುಖವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ; ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗದ ಸುಖವು ಪ್ರಾ ಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ ಸುಖವು ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಾಂಗಿಯ ಚರಿತ್ರದ ವಿವರ. ನಿಂತಿರ್ದುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಕುಳಿತಿ

ದರ್ಪವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಮಲಗಿದರ್ಪದೆ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಂದರಿವುದು.
ಇನ್ನು ನಡೆದುದೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ನುಡಿದುದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಪಿಡಿದು
ನೋಡುವ ಸುಖ ಭಾವಲಿಂಗಕ್ಕೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಗರ್ಭದೊ
ಳಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಗಿಹ ಸಹಸ್ರದಳ ಕಮಲದೊಳ
ಗೆ ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಮುಳಗಿಸುವದೀಗ ಲಿಂಗಾಂಗವು. ಇನ್ನು ನೇತ್ರ ಸ್ಥಾನ
ದಲ್ಲಿರ್ದ ವಿಶ್ವಜೀವನ ಜಾಗ್ರಾವಸ್ಥೆ ಸ್ಥೂಲತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಇಷ್ಟ
ಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಕಂಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದ ತೈಜಸಜೀವನ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ಸೂ
ಕ್ಷ್ಮತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಹೃದಯ ಸ್ಥಾನದ
ಲ್ಲಿರ್ದ ಪ್ರಾಜ್ಞಜೀವನ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ ಕಾರಣ ತನುವಿನ ವ್ಯವಹರಣೆ
ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಆಯತ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು, ಸ್ವಾಯತ ಪ್ರಾ
ಣಲಿಂಗವು, ಸನ್ನಿಹಿತ ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು. ಇನ್ನು ಪಾತಾಳಲೋ
ಕವನೊಳಕೊಂಡು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿಹುದು. ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಿಹುದು. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು ಭಾವಲಿಂಗವಿಹುದು.
ಈರೇಳುಲೋಕವ ನೊಳಕೊಂಡಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ಚರ್ಮ ಚಕ್ಷುವಿಗೆ
ಅಗೋಚರವು. ಮನೋನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟುದೀಗ ಪ್ರಾ
ಣಲಿಂಗವು ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎರಡು ನೇತ್ರಂಗಳು ಪುಷ್ಪವಾಗಿಪ್ಪುದೀ
ಗ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗವು. ಇನ್ನು ರೂಪಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು ಭೋ
ಗಿಸುವದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ರುಚಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾರ್ಥವನು
ಭೋಗಿಸುವದೀಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು. ತಾನೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಪದಾ
ರ್ಥವನು ಭೋಗಿಸುವದೀಗ ಭಾವಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಾ
ರ್ಪಿತಂ ಅಂಗಂ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ ಮನಃ। ಭಾವಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಂ
ತೃಪ್ತಿರಿತಿಭೇದವರಾನನೇ ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಅಂಗವೆಂದರೆ ರೂಪು, ಮನವೆಂ
ದರೆ ರುಚಿ, ಸಂತೋಷವೆಂದರೆ ತೃಪ್ತಿ, ಎಂದರಿವುದು. ಕ್ರಿಯೆವಿಡಿದು
ಕಾಯಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಷಟ್ತ್ರಿಂಶಲ್ಲಿಂಗದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು
ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನವಿಡಿದು ಕರಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಮೂ
ವತ್ತಾರುಲಿಂಗವ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಭಾ
ವವಿಡಿದು ಪರಿಣಾಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವ ಇನ್ನೂರು ಹದಿನಾರು ಲಿಂಗ
ದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸುವದು ಭಾವಲಿಂಗವು ತಾನೆ. ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು
ತೊಂಬತ್ತಾರು ಲಿಂಗ ಇಂತಪ್ಪ ಬಯಲಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಬಯಲಹಸ್ತ

ದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಬಯಲಲಿಂಗದೊಳಗೆ ತಾನಾಗಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಬಯಲ ಲಿಂಗವ ಬೆರೆದುದು, ಇದು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಸಮರಸವು, ಇದು ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ ನ್ಯಾಯವು, ಇದು ತ್ರಿವಿಧ ತನುವ ತ್ರಿಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕ್ರಮವು ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ಕ್ರಮವನೊಳಕೊಂಡು ಇಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನೆಂದರು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೧೬ ನಾಲ್ಕುವೇದ, ಆರುಶಾಸ್ತ್ರ, ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ದಿವ್ಯಾಗಮಂಗಳು ಇವು ಯಾಕೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ, ದಯದಿಂದ ಕರುಣಿಪುದು ಕೇಳೈ ಮಗನೆ, ಹರಿಸುರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ದೇವದಾನವ ಮಾನವರುಗಳು ಎಂಬತ್ತೆಂಟುಕೋಟಿ ಮುನಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರು ಮನವನಾಲಿಸಿಹರೆಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿ ಕೇಳಲು ಶಿವನು ಸರ್ವಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು ನಿರ್ಮಾಣವ ಮಾಡಿದನು ವೇದಾಂತ ತತ್ವಮಧಿಕಂ ನನಸ್ತೀತನಾರ ಎಂದುದಾಗಿ ವೇದ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲವು ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ಹಾಗೆ, ಪುರಾತನರ ವಚನಗಳು, ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಹಾಗೆ. ಈ ಗುರುವಾಕ್ಯ ಹಿಡಿದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೇಕೆ? ಮನವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ಏನು ಮಾಡಿದಡೂ ನಿಷ್ಫಲ. ಇದನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿದು ಗುರುಕಾರುಣ್ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು ಲಿಂಗವೇ ತಾನು ತಾನಾಗಿ ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿ ಕೂಡಿದಂತೆ ನಿಜಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾದರು, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ

೧೭. ಲಿಂಗವೇ ನಿಮ್ಮ ನೆನೆವ ಮನಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನ ತೋರಿ, ನಿಮ್ಮ ನೋಡುವ ನೋಟಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣ ತೋರಿ, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸುವ ಕೈಗೆ ಮಣ್ಣ ತೋರಿ, ಗಣಂಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದುದ ತಿಳಿದು, ಅವರಿಗೆ ಅಂಜಿ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ನಿಂದಕಾರಣ, ಹೊನ್ನಿನ ನೆನಹು ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು, ನೋಡಾ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಓಂಕಾರನಾದಾಮೃತವ ಚುಂಬನವ ಮಾಡಲಿಕೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ನೋಟ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಕರಕಮಲವ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಮಣ್ಣಿನ ಧಾವತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತ್ತು. ಇಂತು ಮಾಡಿದಿರಿ ಲಿಂಗವೇ. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಬೇಡಿದರೆ, ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ ಚತುರ್ವಿಧ ಪದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಪ ಸುಖ ತಾಮಸಕಿಕ್ಕುವವು. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಡಿಲ್ಲದಂಥ ನಿತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಗಳು ಸಿಧಿನಿಧಾನಗಳುಂಟು. ಆದಕ್ಕೆ ನಾವು

ನೀವು ಕೂಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವ ಬನ್ನಿರಿ. ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಲವ ತೋರಿಕೊಡಿರಿ ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ. ಗಣಂಗಳು ಇರುವ ಸ್ಥಲವು ಆವುದೆಂದೊಡೆ, ಏಳುಸ್ವರಿಗೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪುದು. ಅವರ ನಾಮುಗಳ ಪೇಳ್ವೆನು. ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವು ಗುರು ಹಿರಿಯರು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾ ಗಣಂಗಳು ಸಹವಾಗಿಪ್ಪರು. ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ನಾವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆವು. ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುವ ಹೇಳಿಹೆನು ಕೇಳಿರಿ ಲಿಂಗವೇ. ಅವು ಯಾವವೆಂದೊಡೆ, ಜೀವಾತ್ಮ, ಅಂತರಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮರೆಂಬ ಆತ್ಮತ್ರಯವು. ಹೇಮಾದ್ರಿ, ರಜತಾದ್ರಿ, ಮಂದರಾದ್ರಿ ಎಂಬ ಮೇರುಗಳ ಸೆಜ್ಜೆಯ ಮಾಡಿ, ವಾಯುವನೇ ಶಿವದಾರವ ಮಾಡಿ, ತನುತ್ರಯವನೇ ವಸ್ತ್ರವ ಮಾಡಿ, ಇವುಗಳನೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಪ್ಪದ ಹಾಗೆ ನಿಃಕಾಮವೆಂಬ ಉಡುಗೊರೆಯ ಮಾಡಿ ಕಟಿಯಲಿಟ್ಟರು. ಕುಶಬ್ದವ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ಬಲದಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಷಡಕ್ಷರವೆಂಬ ವಸ್ತುವ ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ ನಿಂದೆಯ ಕೇಳದ ಹಾಗೆ ಎಡದಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರವೆಂಬ ವಸ್ತುವ ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಪಂಚಾಂಗುಲಿಗೆ ಪಂಚಾಚಾರವೆಂಬ ಆಯ್ದುಂಗುರವ ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ನೂರೆಂಟು ನಾಮಹರಗಣ ಕೊರಳಲಿ ಹಾಕಿದರು ಆಪತ್ತಿಗೆ ಅಂಜ ಬೇಡೆಂದು, ವಿಭೂತಿ ಧೂಳನ ಧಾರಣವ ಮಾಡಿ ಜೋಡಂಗಿಯ ತೊಡಿಸಿದರು. ಗಣಂಗಳು ಹೋದ ಹಾದಿಯನೆ ಮುಂಡಾಸವ ಮಾಡಿ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿದರು. ಆವ ಕಂಟಕವು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಗಣಂಗಳ ಪಾದ ಧೂಳವ ಸೆಲ್ಲೆಯ ಮಾಡಿ ಹೊದಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ನಿಧಾನವ ಕೊಟ್ಟು, ಭಾವದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದರು. ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ನಿಧಿ ನಿಧಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ನಿಮ್ಮ ನೋಡಿ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ದಾಸಾನುದಾಸಿಯೆಂದು ನಿಮ್ಮೊಡವೆಯ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸು ಎಂದರುಪಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೮. ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಅಂಗವ ಬೇಡಬಾರದಯ್ಯಾ. ಅದೇಕೆಂದೊಡೆ, ಶಿವನು ದೀನನು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವು ಕುಬೇರನವಾಸಮಾಡಿ ದೀನವಾಯಿತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೊಪಸ್ಕರವಾಗಿ ಆ ದ್ರವ್ಯ. ಇದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ತಂದು ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಮನೆಯಲಿಟ್ಟು ಮಾಯವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಕಿಕ್ಕಿ ಅಮರನೀತಿಯ ಮನೆಯ ಬೊಕ್ಕಸ ಭಾಂಡಾರವೆಲ್ಲವ ಅವರ ಸಹವಾಗಿ ಒಯ್ದು, ಅ

ದೆ ಸಾಲದೆ ನಮ್ಮ ಗಣಪತಿ ರಾಯನ ಮನೆಯ ಕನ್ನವನಿಕ್ಕಿ ಒಯ್ದು, ಈರೇಳು ಲೋಕವನೆ ಪ್ರತಿಪಾಲನೆಯ ಮಾಡಿ, ಅವರೆಲ್ಲ ಉಂಡ ಮೇಲೆ ನೀವು ಉಂಬಿರಿ. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಇದೇ ಚಿಂತೆ ನಿಮಗೆ. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿಪ್ಪರು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ದಿನದಿನದ ಕಾಯಕವ ದಿನದಿನಕೆ ಸರಿ ಮಾಡಿ ಇಂದಿನ ಕಾಸು ನಾಳಿಗೆ ತಂಗಳೆಂಬರು, ನಾಳಿನ ಚಿಂತೆ ನಮಗೇಕೆಂಬರು. ನೀವು ನಾಳಿಗೆಬೇಕೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿಸಿ ಉಂಟು, ಅದು ಸಾಲದೆ ನಮ್ಮ ಮಾದಾರ ಚನ್ನಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿಯ ನುಂಬಿರಿ. ಆಗ ಈರೇಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು. ಇಂತಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಉದಾರತ್ವ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವು. ಇದ ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪಿರಿ ಎಂದರು ಬಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೯. ಭಕ್ತರ ಮನವ ಶಿವನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಂಟಕವನೊಡ್ಡುವನು. ಅಪರಾಧಗೊಡುವನು, ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಬಯಲ ಮಾಡುವನು, ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ವೈರಿಗಳ ಮಾಡುವನು, ದೇಶತ್ಯಾಗವ ಮಾಡಿಸುವನು, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಗಳ ತೋರಿಸುವನು. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಪುಣ್ಯಮೇಕೋ ಮಹಾಬಂಧು। ಪಾಪಮೇಕೋ ಮಹಾರಿಪುಃ। ಅಸಂತೋಷೋ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ। ಧೈರ್ಯಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧನಂ॥ ಅಪರಾಧಾರ್ಥ ನಾಶಂಚ। ವಿರೋಧನಂಚ ಬಾಂಧವ। ದೇಶತ್ಯಾಗಮಹಾ ವ್ಯಾಧಿ। ಮದ್ಭಕ್ತಸ್ಯ ಸುಲಕ್ಷಣಂ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಇಂತಿವೆಲ್ಲ ದುಃಖವನು ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದವೆಂದು ತಿಳಿದು ನೀವೇ ಗತಿ, ನೀವೇ ಮತಿ ಹಾಲಲದ್ದು ನೀರಲದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವದಲ್ಲಿಪ್ಪವರನು ಶಿವ ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಬನು. ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತನ್ನ ನಂಬಿದವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಪ್ಪನು.

೨೦. ಅಂದಿನವರಿಗೆ ಪರುಷವಿಪ್ಪುದು, ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಪರುಷವೇಕಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ ದಯದಿಂದ ಕರುಣಿಪುದು ಗುರುವೇ. ಕೇಳಯ್ಯಾ ತರುಳನೇ. ಶಿವಯೋಗಿ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರು, ಇದು ಭಿಕ್ಷವೇಳೆಯೇ ಎಂಬವರಿಗೆಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಲಾಂಛನ ಧಾರಿಗಳು ಸ್ವಯಂಪಾಕ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಗೋದಿಯ ಬೀಸುವ ಹಾಗೆ ಕಡೆಯಲಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟನೀಡುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳು ಧಾನ್ಯ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಘನವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂಬವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯದೋ ಪರುಷ? ಪರುಷ ಎಲ್ಲಿಹುದೆಂದರೆ, ಜಂಗಮವು ಮನೆಗೆ ಬರಲು, ಬಂದಬರವ ನಿಂದನಿಲ

ವನರಿತು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅದೇ ಪರುಷ. ತನ್ನ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಪುತ್ರ, ಮಿತ್ರ, ಕಳತ್ರರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಸದ್ಭಕ್ತಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅದೇ ಪರುಷ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಂದೇನು, ಇಂದೇನು ಹೀಗೆಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೧. ಗುರುಭಕ್ತರಾದವರು ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರ ದಣಿವ ಕಂಡು, ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೊಡೆ, ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಮಕ್ಕಳಾವ ಮೇಲೆ ತನಗೆಗುರುವು ಕೊಟ್ಟದ್ರವ್ಯವ ಸವಿಯಲೇಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಪಂಚಿನ ತಂದೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೈವರು, ಅವರು ತಂದೆಯ ಬದುಕನ್ಯಾಯಿದಿಂದೆ-ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಬರು. ಈ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಕ್ಷವಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ ಎನ್ನ ಬಾಳುವೆ. ಒಂದಗಳ ಕಂಡರೆ ಕಾಗೆ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಬಳಗವನೆಲ್ಲವ? ಒಂದು ಗುಟಕ ಕಂಡರೆ ಕೋಳಿ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಕುಲವನೆಲ್ಲವ? ಇಂತಪ್ಪ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡು, ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಕ್ಷವಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ಆ ಕಾಗೆ ಕೋಳಿಗಿಂತ ಕರ ಕಷ್ಟವಾಯಿತಲ್ಲ, ಎನ್ನ ಬಾಳುವೆ. ಭಕ್ತಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಬ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಲಿ ಆಚಾರ ವಿಚಾರವಾಗಲಿ, ಬೈದು ಹೊಯಿದರಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆ ತೊಡಕು ಬರಲಿ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೇ ಲೇಸು. ಇಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹೇಳಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದೇ ಲೇಸು. ಎಲೇ ಲಿಂಗವೇ ನೀವು ಬೇಡಿತ್ತ ನೀವನೆಂಬ ತಮ್ಮಟೆ ಬಿರಿದ ಕೇಳಿ, ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು. ಏನೆಂದೊಡೆ, ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹುಸಿ ಸಟೆಯ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯ ದ್ರವ್ಯವ ಒಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಅಹುದಲ್ಲವ ಮಾಡುವದ ಬಿಡಿಸು. ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಒಡೆತನವ ಬೇಡವಯ್ಯ, ಕಿರಿತನವ ಕೊಡಿರಯ್ಯ! ಇಷ್ಟನು ಕೊಡದಿರ್ದೊಡೆ ನೀವು ಬೇಡಿತ್ತ ನೀವನೆಂಬ ನಿಮ್ಮತಮ್ಮಟೆ ಬಿರಿದು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಹಿಡಿತಿಯ ಹಿಡಿದಾರಯ್ಯಾ! ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೨. ಗುರುಭಕ್ತರಾದವರು ವಾರ, ತಿಥಿ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೋಗ, ಕರಣ, ವ್ಯತೀಪಾತ, ವೈಧೃತಿ ಶುಭಾಶುಭವ ನೋಡಲಾಗದು, ಕೇಳಲಾಗದು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲರಂಡೆ ಇಪ್ಪ ಕಾರಣ ಕೇಳಲಾಗದು. ವಾರ ತಿಥಿ ನಕ್ಷ

ತ್ರ ಆರೈದು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ, ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಶಿವನಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ವಾರಗಳೇ ದೈವ ವಾಗಿಪ್ಪವು. ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟ. ವಸಿಷ್ಠಮುನಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ವೇಳೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲದೆ, ಲಗ್ನವಾದಮೇಲೆ ಅವರ ಹೆಂಡಿರ ರಾವಣನೇಕೆ ಒಯ್ದ? ಮತ್ತೆ ಅವರು ದೇಶತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ ವನವಾಸವೇಕೆ ಹೋದರು? ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವಿಪ್ರಧಾನಕ್ಷಂ ಕಿಂಕರೋತಿ ಶುಭ ಗ್ರಹಂ। ವಸಿಷ್ಠೇನ ದೀಯತೆ ಲಗ್ನಂ ರಾಮಃಕಿಂಭ್ರಮತೆವನೆ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ನಡತೆ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಸಮ್ಮತ ಹೇಗೆಂದೊಡೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಊರಕೇರಿಗೆ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಕೆರೆಬಾವಿಗಳನಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ ಕೇಳಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಅಪ್ಪಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡುವದು. ಹೀಗೆ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪುದು. ಅದು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ನಕ್ಷತ್ರ ಫಲವ ಕೇಳಿಹೆನೆಂದೊಡೆ, ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳಾದರಾಜೇಂದ್ರ ಚೋಳ, ಚಾರಮರಾಜು, ಸೌಂದರ ಪಾಂಡ್ಯ, ಈ ಮೂವರ ಸೀಮೆಯ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಬೀಳದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಮೂವರು ಕೂಡಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳ ಮುಂಗೆ ಕಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ತಂದು, ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿದುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲದು. ಅಂದಿನ ಗಣಂಗಳು ಇಂದಿದ್ದಾರೆಂಮ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ್ದನೀವ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೩. ಆದಿ ಮಧ್ಯಾವಸಾನ ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿನ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದೀಗ ಆದಿ, ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬುದೀಗ ಮಧ್ಯ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಲೀಯವಾದುದೀಗ ಅವಸಾನ, ಇದು ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲ ಗಣಂಗಳು ಎನಗೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಗಣಂಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹೊಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೈಸಿಕೊಂಡು, ಅವರೊಕ್ಕ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಹಾರೈಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಅಜ್ಞೆಯನಿತ್ತ ಭೇದವ ಗುರು ಅರುಹಿದನಾಗಿ ಗಣದಾಸಿವೀರಣ್ಣನೆಂಬ ನಾಮವಾಯಿತ್ತೆನಗೆ. ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ಮನೆಯ ಬಂಟನಾನಯ್ಯ. ನನ್ನನು ತಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಸಲುಹಿ ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಡಿವರಯ್ಯ.ಅವರನೇನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ. ಅವರು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟೆ?ಅವರ ಮನೆಯ ದಾಸಾನುದಾಸ ನಾನು. ಅವರ ಮನೆಯ ಹೂವ

ಡಿಗನು. ತಮ್ಮ ಗಣಂಗಳನೆಲ್ಲ ಎನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೆ ತೋರಿದ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೨೪. ಭಕ್ತಗಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿಂಗೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ. ಅದರಿಂದೆಹಿಂದಿನಜನ್ಮದ ಪಾಪವೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರ. ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕರಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದೆ ಉರಿ ಉಂಡಕರ್ಪುರದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು. ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತಲೆಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವುದು. ಅದರಿಂದೆ ನಿಜಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಭಕ್ತಂಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಏಕೆಂದೊಡೆ, ಆ ಭಕ್ತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಹರು. ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗಭೂಮಿಗೆ ಹೊಂದಿ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಗಣಪದವಿಯುಪ್ಪುದು. ಇದಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧವಾಗಿ, ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನು ಮನ ಧನವನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಈ ನಾಲ್ಕು ಚತುರ್ವಿಧ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಾಲ್ಕು ಪದ ಸಿದ್ಧಿಯುಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು. ಇದು ಶಾಶ್ವತವೆಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨೫. ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವ ದಯದಿಂದ ಕರುಣಿಪುದು ಸ್ವಾಮಿ. ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ತಾನಿದ್ದ ಊರಲ್ಲಿ ಗುರುವಿದ್ದರೆ ನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ದರುಶನವ ಮಾಡುವುದು. ಗುರುಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಗುರುವಿನೊಳಗೆ ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನು ಮನ ಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಗುರುಪೂಜೆ. ಮತ್ತಂ, ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಜಂಗಮವು ಗುರುವುಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನುಮನಧನವ ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಲಿಂಗಪೂಜೆ. ಇನ್ನು ಜಂಗಮ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಜಂಗಮದೊಳಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನು ಮನ ಧನವನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಜಂಗಮ ಪೂಜೆ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಭಕ್ತನ ತ್ರಿವಿಧ ತನುವಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿಹರೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದಿರಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಆ ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಕರುಣಿಪುದು ಎನ್ನ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ, ಕೇಳೈ ಮಗನೇ. ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕರಮನಭಾವದೊಳಿರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಳಗೆ, ಭಾವಲಿಂಗ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು, ಭಾವಿಸಿ, ಭಾವವನಕರ ದೊಳಗಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ. ಇನ್ನು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯು ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ಭಾವಲಿಂಗದೊಳಗೆ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಉಂಟೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕರವನಭಾವದೊಳಗಿರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸುವುದು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ. ||ಸಾಕ್ಷಿ|| ಏಕಮೂರ್ತಿಸ್ತ್ರಯೋಭಾಗಂ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂಚ ಜಂಗಮಂ। ಜಂಗಮಂಚ ಗುರೋರ್ಲಿಂಗಂ। ತ್ರಿವಿಧಂ ಲಿಂಗಮುಚ್ಯತೆ। ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ತ್ರಿವಿಧವು ಒಂದೇ ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೬. ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಸಾದಿಗಳೆಂದು ನುಡಿದುಕೊಂಡು, ನಡೆಯುಬಹುದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಸಾದವಕೊಂಬ ಭೇದವ ನರಿಯರು. ಕರುಣಿಸು ಮದ್ಗುರುವೆ, ಕೇಳ್ಳೈ ಮಗನೇ. ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ತನುವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಧನವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದ. ಈ ತ್ರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವಿಧ ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕರುಣ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಪ್ರಸಾದ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಳಯ ಬಾಧೆಗಳು ಬಾಧಿಸಲಮ್ಮವು. ಕರಿ, ಉರಗ, ವೃಶ್ಚಿಕ ಇವು ಪೊದ್ದಲಮ್ಮವು. ಇರುವೆ ಕೆಂಡವು ಹೊದ್ದಲಮ್ಮವು. ಹೊಂದುವಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೈಷ್ಠೆ ಇಲ್ಲ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ, ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂ ತಾಪತ್ರಯಂಗಳು ಕಾಡಿಸುವವೆಂದರಿವುದು. ಮತ್ತೆ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಸಾದಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಧಿ ಏಕೆ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿಹವು, ಸದ್ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ಕರುಣಿಸು ಎನ್ನ ತಂದೆಯೆ? ಕೇಳ್ಳೈ ಮಗನೇ. ಭಕ್ತ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿ, ಹಾಸ್ಯ ದೂಷಣವ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದೇ ವ್ಯಾಧಿರೂಪಾಗಿ, ಕಾಡುವವು. ಆ ಭಕ್ತ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ತಾನು ನಿಂದಿಸಿದುದ ತಿಳಿದು, ಅವರಿಗೆ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಕರುಣವ ಹಡೆದರೆ, ಆಗ ವ್ಯಾಧಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೭. ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಪಾದಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ, ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬುವಾಗ್ಗೆ, ಭವಿಶಬ್ದ, ಕುಶಬ್ದ, ಹಿಂಸಾಶಬ್ದ ಹೊಲೆಶಬ್ದ, ಹುಸಿನುಡಿ, ಭಂಡಣಶಬ್ದ, ಹೇಸಿಕೆಶಬ್ದ, ಇವೆಲ್ಲವ ವರ್ಜಿ

ಸುವದು. ವರ್ಜಿಸದಿದ್ದೊಡೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಪಾದಪೂಜೆ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ನಿಷ್ಫಲ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಭವಿಶಬ್ದ ಕುಶಬ್ದಶ್ಚ ಹಿಂಸಾಶಬ್ದ ಸ್ತಥಾಪರ। ಶ್ವಪಚಾನ್ನತ ಶಬ್ದಂಚ। ಕರ್ಕಶೊಭಾಂಡಿಕೋಟಿವಾ। ಬೀಭತ್ಸಕೊ ಮಹಾ ದೇವಿ ಪ್ರಸಾದಂಚ ವಿವರ್ಜಯೇತ್॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ಮುಗಿವತನಕ ಭೋಜ್ಯ ಭೋಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಸಲಿಸುವದು ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ವಿಷಯಾದಿ ಪಂಚಭೋಗಂ। ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಸಮನ್ವಿತಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಮಾಯುಕ್ತಂ। ಪಂಚ ವಕ್ತ್ರಸ್ಯ ಸಂಯುತಂ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಶಿವ ಸ್ಮರಣೆ ಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮುನ್ನೂರರವತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಗಳು ನಿಲ್ಲದೇ ಓಡುವವು. ಹೀಗೆ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳೊಡೆ, ಪ್ರಸಾದ ಸಿದ್ಧಿಯಹುದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ. ನಮ್ಮ ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯನವರು ನಂಬಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ ಓಗರ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಎಂಜಲೆಂದ ವಿಪ್ರರ ಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಳಿಯಲು, ಕೆಂಡವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ದಿಲ್ಲವೇ ಗ್ರಾಮ ಸಹಿತವಾಗಿ? ಮತ್ತೆ ಮರುಳಶಂಕರದೇವರು ಪ್ರಸಾದ ಕುಂಡದೊಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಇರ್ದು, ನಿಜೈಕ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲವೆ? ಇಂತಪ್ಪ ದೃಢವ ಕಂಡು ನಂಬದೆ ಕರ್ಮ ಫಲವ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಇಂಬಾಗಿಪ್ಪನು ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೮. ದೇಹದೊಡನೆ ತ್ರಿದೋಷಂಗಳು, ವಾತ, ಪಿತ್ತ, ಶ್ಲೇಷ್ಮ, ಇವು ಮೂರು ಕೂಡಿ ದೇಹ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ವಾತ ೮೧ ಪಿತ್ತ ೬೪ ಶ್ಲೇಷ ೨೧೫ ಇವು ಕೂಡಿ ೩೬೦ ವ್ಯಾಧಿಗಳಾದವು. ಇವು ಶಿವನನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದ ವಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನ ಯತ್ನವಿಲ್ಲವು- ಶಿವಸದ್ವರ್ತನೆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಸದಾಚಾರವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಈ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಕಾಡುತ್ತಿಹವು. ತಲೆಶೂಲಿ, ಕಣ್ಣಶೂಲಿ, ಉಬ್ಬಸವಾಯು, ಜ್ವರ, ಚಳಿ, ಇಂತಿವೆಲ್ಲವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಶಿವನ ಅಂಶಿಕವು. ತದ್ದು, ತುರಿ, ಕುಷ್ಠ, ಗಂಡಮಾಲೆ, ಕುರುವು, ಬಾವು ಹುಣ್ಣುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂಥ ಬೇನೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಪಾರ್ವತಿಯ ಅಂಶಿಕವು. ಕೇವಲ ಶಿವಭಕ್ತರ್ಗೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಹಿತವಾಗಿಹವು. ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರ ತಪ್ಪಿ ನಡಿದವರಿಗೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ವೈರಿಗಳಾಗಿಹವು. ಮತ್ತಂಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡಬಳಿಕ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದೆ ಅಷ್ಟಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಮಾಡಿಸಿ, ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರ ಆಗಮ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಧಿಕವೆಂದು ಕಂಡು ಕೇಳಿ ನಂಬದಲೆ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇರ್ಪುದು ಆವಿನ ಕೆಚ್ಚಲೊಳಗೆ ಉಣ್ಣಿ ಇದ್ದಂತಾಯಿತ್ತು

ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೯ ಸಹಜ ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರು ತಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟಲೊಳಗುಂಡದ್ದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಕರಕಮಲದೊಳಗುಂಡದ್ದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಪಾವುಡ ಪರ್ಣದೊಳುಂಡದ್ದು ಭಾವಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವು. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನನೋಟವಿಲ್ಲದೆಕೊಂಬುದು ಅನರ್ಪಿತ- ಅದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗ ನೆನಹಿಂದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವದು ಎಂದು ಅರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೦. ಶಿವಭಕ್ತ ಆವ ಊರೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಆವ ಕೇರಿಯೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಹೊಲಗೇರಿಯೊಳಗಿದ್ದರೇನು? ಆತನಿದ್ದುದೇ ಕೈಲಾಸ. ಆತನ ಮನೆಯೇ ಶಿವನ ಅರಮನೆ. ಆತನ ಮನೆಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಲೋಕ ಶಿವಲೋಕ ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಚಾಂಡಾಲವಾಟಿಕಾಯಾಂಯಂಚ । ಶಿವಭಕ್ತ ಸ್ಥಿತೋಯದಿ। ತಚ್ಛ್ರೇಣಿಶಿವಲೋಕಸ್ಯ । ತದ್ ಗೃಹಂಶಿವಮಂದಿರಂ। ಎಂದುದಾಗಿ, ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತನ ಅಂಗಳವಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಕೋಟಿ ಶಿಶುಹತ್ಯ ಇವೆಲ್ಲ ಅಳಿದು ಹೋಗುವವು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ, ಅಷ್ಟ ಮಹಾ ಸಿದ್ಧಿ ಫಲವು ತಪ್ಪದು. ಅವರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು. ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಭಕ್ತರ ನೀನೆಂದು ಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ. ಆತನು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದೆ ಬೇರುಂಟೆ? ಆತ ಅಗಮ್ಯ ಅಪ್ರಮಾಣ ಆನಂದ ಮಹಿಮನು. ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಯ ಸರ್ಪಂಗೆಸ್ತುತಿಸಲಳವಲ್ಲ. ಅಂತಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಶ್ರೀ ಚರಣವ ಎನ್ನೊಳಗೆ ತೋರಿಸಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೩೧ ಕುಲ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಯರಡು ಕುಲ. ಅವಾವೆಂದೊಡೆ ಭವಿ ಒಂದು ಕುಲ, ಭಕ್ತ ಒಂದು ಕುಲ- ಅಷ್ಟಾವರಣವೇ ಅಂಗವಾಗಿ ಪಂಚಾಚಾರವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿಪ್ಪ ಭಕ್ತರ ಕುಲವನಾರಿಸಿದರೆ ಬಾರದ ಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು. ನೀರಿಂದಾದ ಮುತ್ತು ಮರಳಿ ಉದಕವಪ್ಪುದೇ? ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋದ ಜ್ಯೋತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆಬಪ್ಪುದೆ? ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದಾದ ಮಡಿಕೆ ಮರಳಿ ಮಣ್ಣಾಪ್ಪುದೆ? ಮತ್ತೆ ವಾಮಮುನಿ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಬಿನ್ನಹವ ಕೈಕೊಂಡು, ಕುಲಕಂಜಿ ಉಣಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋದ ನಿಮಿತ್ಯದಿಂದ, ಹಾವಿನ ಹಾಳಕಲ್ಲಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ವಾನನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದುಕಾರಣ ಶಿವಭಕ್ತರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಳಬೇಕು, ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೨. ಓಂಕಾರನಾದ ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು. ಅದು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರ್ಪುದು. ಆ ನಾದವಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ನುಡಿವವು? ನಿರ್ಜೀವಿ ಯಾವವೆಂದೊಡೆ ಕೊಡಹಿದ ಶಬ್ದ, ಚರ್ಮವಾದ್ಯ, ಭೇರಿ, ತಮ್ಮಟೆ. ಮತ್ತಂ ॥ ಲೋಹವಿಡಿದ ಶಬ್ದ, ತಾಳ, ಕಾಂಸಾಳ ಗಂಟೆ, ಕಹಳೆ, ಕರ್ನೆ, ನಪೂರಿ ಸ್ವನಾಯಿ. ಮತ್ತಂ ॥ ತಂತಿವಿಡಿದ ಶಬ್ದ, ಕಿನ್ನರಿ, ವೀಣೆ, ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ತಂಬೂರಿ, ರುದ್ರವೀಣೆ. ಇನ್ನು ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವನಿಕ್ಕಿದರೆ, ಪ್ರತಿಶಬ್ದ ಕುಡುವದು. ಮತ್ತಂ ದೇಗುಲದೊಳಗೆ ಶಬ್ದವಿಕ್ಕಿದೊಡೆ, ನುಡಿದ ಹಾಗೆ ನುಡಿವುದು. ಹಾಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ಈ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ನುಡಿವವು? ಈ ನಾದ ಶಬ್ದವು ಆವಘಟದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು, ಆಘಟ ಶಬ್ದವ ಕುಡುತ್ತಿಹುದು ಆ ಘಟದ ಗುಣವೆಂದು ತಿಳಿವುದು. ನಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಆ ಘಟವ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿಪ್ಪ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆ ಬೆರೆದುದ ಎನ್ನೊಳರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

೩೩. ಬಸವ ನೀಲಲೋಚನೆ ಇಬ್ಬರ ನಾಮ ಕೂಡಲು ಯೆಂಟಕ್ಷರವಾದವು. ಆ ಎಂಟಕ್ಷರವೇ ಮಾಯಾಖ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರವಾದವು. ಮಾಯಾಖ್ಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಓಂ ಹ್ರಾಂ ಹ್ರೀಂ ನಮಃಶಿವಾಯ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಬಕಾರಂ ಗುರುರೂಪಂಚ ಸಕಾರಂ ಲಿಂಗಮೇವಚ । ವಕಾರಂ ಪರಮಖ್ಯಾತಂ। ತ್ರಿವಿಧಂತತ್ವ ನಿರ್ಣಯಂ । ನೀಲಲೋಚನೆ ವಸ್ತು ನಾಮಾಕ್ಷರ ಪಂಚಕಂ, ಸ್ತೋತ್ರವೇತ್ರಿ ಸಂಖ್ಯಾಂಚ । ಭಕ್ತ ಸರ್ವ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷದಂ ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಈ ಎಂಟಕ್ಷರವೇ ಎನ್ನ ಅಷ್ಟದಳ ಕಮಲದೊಳಗೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವಾಗಿ ನಿಂದ ನಿಲವ ತೋರಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೪. ಎನ್ನ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಣಮವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಾಕ್ಷರತ್ರಯವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಅಉಮ ಅಕ್ಷರತ್ರಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ವಿಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಅನಾಹತದಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನ

ಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಮಣಿಪೂರಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಮತ್ತೆ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲದಬದಿಯಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬೆನ್ನನಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಅಕಾರಂ ವಾಮಭಾಗಂಚ। ಉಕಾರಂ ಪೂರ್ವಮೇವಚ। ಮಕಾರಂ ಪಶ್ಚಿಮಶ್ಚೈವ। ಓಂಕಾರಂ ದಕ್ಷಿಣ ಸ್ತಥಾ॥ ಹಕಾರಂ ಊರ್ಧ್ವಭಾಗಂಚ। ಪಂಚ ಪ್ರಣವ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ॥ ಎಂದುದಾಗಿ, ಎನ್ನ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲ ಭುಜದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಎಡ ಭುಜದಲ್ಲಿ ಮಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಬಲದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನಎಡದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಓಂಕಾರಂ ವಂದನಂ ದೇವೀ ನಮಾಕ್ಷರಂಭುಜದ್ವಯಂ। ಶಿಕಾರಂ ದೇಹಮಧ್ಯಸ್ತು। ವಯಕಾರಂ ಪಾದದ್ವಯಂ॥೧॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಎನ್ನ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಓಂಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ದಶವಿಧೇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ನಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಮನಪಂಚಕದಲ್ಲಿ ಮಕರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ದಶವಾಯುಗಳಲ್ಲಿ ವಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ. ಎನ್ನ ತ್ರಿಗುಣದಲ್ಲಿ ಯಕಾರವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ಬಸವಣ್ಣ ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ಓಂಕಾರಂಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕಂ। ನಕಾರಂದಶಇಂದ್ರಿಯಂ। ಮಕಾರಂ ಮನಪಂಚಕಂ ಶಿಕಾರಂ ಪ್ರಾಣನಾಯಕಂ ॥ ವಕಾರಂ ದಶವಾಯುನಾಂ। ಯಕಾರಂ ತ್ರಿಗುಣಂ ಭವೇತ್ ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಶಿವನ ಆರು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಪ್ರಣವಂಗಳು ಪುಟ್ಟಿದವು. ಈ ಆರು ಪ್ರಣವಂಗಳನರಿಯದೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದೊಡೆ, ಆ ಪೂಜೆ ನಿಷ್ಫಲ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಷಡಕ್ಷರಂ। ಸಮಾಖ್ಯಾತಂ। ಷಡಾನನ ಸಮನ್ವಿತಂ ಷಡ್ಭೇದ ಯೋಗಜಾನಾತಿ। ಪೂಜಾ ನಿಷ್ಫಲಂ ಭವೇತ್ ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಎನ್ನ

ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಮಂತ್ರಮಯವಾಗಿ ನಿಂದಾತ ನಮ್ಮ ಬಸವಣ್ಣಾನೆಂದು ಎನ್ನೊಳಗೆ ತೋರಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೫. ಪಾದಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪಾದತೀರ್ಥವ ಪಡಕೊಂಬ ಕ್ರಮವು ಎಂತೆಂದೊಡೆ, "ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ." ದೇಶಿಕಂ ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಂ ಪ್ರಣವಂ ಲಿಖಿತಂ ತಥಾ। ಪಾದಪೂಜಾ ಇದಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಶೇಷಂ ಶೃಣು ಪಾರ್ವತಿ ‖ ಎಂದುದಾಗಿ ಭಯಭಕ್ತಿ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣತೆಯಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ, ಗದ್ದುಗೆಯನಿಕ್ಕಿ, ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಪಾದತೀರ್ಥವ ಪಡೆಕೊಂಬಾತನು ತನ್ನ ಕರಕಮಲವಂ ಮುಗಿದು, ಅಯ್ಯ ಹಸಾದ, ಮಹಾಪ್ರಸಾದ, ಶ್ರೀ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಶರಣಾ ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪುರಾಣ ಸಾಕ್ಷಿ ‖ ಪ್ರಣಮ್ಯ ದಂಡವದ್ಭೂಮ್ಯಾಂ। ಇಷ್ಟಮಂತ್ರ ಚರಾಚರೇತ್। ಗುರು ಶ್ರೀ ಪಾದಪದ್ಮಸ್ಯ ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾದಿಭಿಃ ‖ ಎಂದುದಾಗಿ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿ ಪಾದಪೂಜೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಕಾರ ಪ್ರಣಮವ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಆ ಜಂಗಮದ ಎರಡು ಪಾದಗಳ ತನ್ನ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ಅಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರವಂ ಮಾಡಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆ ಪೂಜೆಯ ನಿಳುಹಿ, ಬಟ್ಟಲೊಳು ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು, ತಂಬಿಗೆಯ ಉದಕದೊಳು ಪ್ರಣಮವಂ ಬರೆದು, ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿರ್ದ ಸತ್ಯೋದಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆ ಉದಕವ ಬಲದಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ನೀಡುವಾಗ ಆರು ವೇಳೆ ಷಡಕ್ಷರವಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಎಡದಂಗುಷ್ಠದ ಮೇಲೆ ನೀಡುವಾಗ ಐದು ವೇಳೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಂ ನೆನೆದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎರಡು ಅಂಗುಷ್ಠದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀಡುವಾಗ ಒಂದೇ ವೇಳೆ ಓಂ ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮಃ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಭಾವಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ದ್ರವವನೆಲ್ಲವ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಆ ಜಂಗಮವು ಸಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಸಲಿಸುವದು ಸಾಕ್ಷಿ ‖ ಜಂಗಮಂ ಪಾದತೀರ್ಥಂಚ। ಇಷ್ಟಲಿಂಗಂ ಸಮರ್ಪಿತಂ ‖ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಧಾರಯೇತ್ ಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತಿನಯಸಂಶಯಃ ‖ ಎಂದುದಾಗಿ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಗಳೆಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕರ್ಪಿಸಿ ಆ ಪಂಚಾಂಗುಲಿಯ

ಹ್ವೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿವುದು ಗುರುಪಾದೋದಕ. ಲಿಂಗವನೆತ್ತಿ ಅಂಗ್ಕೆ ುಲ್ಲಿರ್ದ ತೀರ್ಥವ ಪಲಿಸಿದುದು ಲಿಂಗಪಾದೋದಕ. ಬಟ್ಟಲೊಳಗಿರ್ದ ೀರ್ಥವ ಸಲಿಸುವದು ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ. ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪಾದೋ ುಕ ಒಂದೇ ಎಂದರಿವುದು. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಸಪ್ತಸಾಗರ ಪರ್ಯಂತ । ತೀರ್ಥ ಾ್ನನ ಯಥಾಫಲಂ ॥ ಗುರೋರಂಘ್ರಿ ಜಲಂ ಬಿಂದು । ಸಹಸ್ರಂಶನಪೂರ ುೇತ್ ॥ ಎಂದುದಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕ್ರಮವರಿದು, ಸಲಿಸುವರ್ಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾ ಗುವದಕ್ಕೆ ತಡವಿಲ್ಲ. ॥ಸಾಕ್ಷಿ॥ ಪಾದಾಂಬುಜ ಪೂರಿತ ಪಾತ್ರಂ । ಜಂಗ ಮಸ್ಯ ಪುರಸ್ಥಿತಂ । ಪರಿಗೃಹ್ಯ ಸಮಾದಿತ್ಯ ಪೀತ್ವಾ ತತ್ರಾಪಿ ನಿಕ್ಷಿಪೆತ್ ॥ ಎಂದುದು ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೬. ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ, ಸಮಾಧಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಸದ್ಗುರುವೇ ಕರುಣಿಪುದು, ಕೇಳ್ಕೆ ಮಗನೇ. ಧ್ಯಾನಯೋಗವೆಂದೊಡೆ ಆಧಾರ ಮೊದ ಲಾಗಿ ಆಜ್ಞೆ ಕಡೆತನಕ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅರ್ಚಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕೂಟಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ, ಯಮುನೆ, ಸರಸ್ವತಿ ನದಿಗಳು ಕೂಡಿದ ಠಾವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡುತಿ ಹರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಗುರುವು ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿರಲು ಅವರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಪಾದೋದಕ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾ ಡಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಶಿಖಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಶಿಖಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿರ್ದ ಬ ಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳು, ಅವರ ಸಹವಾಗಿ ಏಳನೆಯ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವು ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂ ಖ್ಯಾತ ಪ್ರಮಥರು ನೂತನ ಗಣಂಗಳು ಸಹವಾಗಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿಹರು. ಆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಮೊದಲೆ ಚಿದ್ಭಸ್ಮವ ನೇ ಧರಿಸಿ ಆನಂದೋದಕದಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯಾ ಮಜ್ಜನವ ನೀಡಿ ಅಷ್ಟತನುವಿನ ಅಷ್ಟಸುಗಂಧವನೇ ಧರಿಸಿ, ಕರಣಾಂಗಳ ಸಂಚಲವಿಲ್ಲದೆ, ಗುಣತ್ರಯುದಕ್ಷತೆಯ ಧರಿಸಿ, ಸಾವಿರದೈವತ್ತು ಪ್ರಣಮದ ಪರಿಮಳವ ತುಂಬಿರ್ದ ಪುಷ್ಪವ ಧರಿಸಿ ದಶವಾಯುಗಳ ಗುಣ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಂಗಳ ಸುಟ್ಟು ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಧೂಪವ ಬೀಸಿ, ಹೃದಯವೆಂಬ ಪ್ರಣತಿಯೊಳು ದೃಢಚಿತ್ತವೆಂಬ ಬತ್ತಿಯನಿರಿಸಿ, ಅರುಹೆಂಬ ತೈಲವ ನೆರೆದು, ಮಹಾಜ್ಞಾ ನವೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮುಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರಿಂದೊದಗಿರ್ದ ಏಕಾರತಿ ತ್ರಿಯಾ ರತಿ ಪಂಚಾರತಿಗಳ ಮಹಾಪ್ರಕಾಶದ ದೀಪವ ಬೆಳಗಿ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ

ಇಚ್ಛಾದಿ ಪರಾಚಿತ್‌ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಆರತಿಯ ಪಿಡಿದಿಹರು. ಆ ಮೇಲೆ ಪಾದತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಐವತ್ತು ದಳದಲ್ಲಿರ್ದ ಐವತ್ತು ರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರು ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛಾಪದಾರ್ಥವ ನೀಡುತ್ತಿಹರು. ಅವರೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಫಲ ಪದ ಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಉಲುಹಡಗಿದ ನಿಜಪ್ರಭಾಲತೆ ಪರ್ಣದ ವೀಳೆಯುವನಿತ್ತು, ಅವರ ತಾಂಬೂಲ ಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಪರಿಣಾಮಿಸಿ, ಕರಮನಭಾವಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸುವವೇ ಧ್ಯಾನಯೋಗ. ಇನ್ನು ಧಾರಣಯೋಗದ ವಿವರ. ಕರದೊಳಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಮನದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ, ಭಾವದೊಳಗೆ ತೃಪ್ತಿಲಿಂಗವ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ ಕರಮನಭಾವದೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡು, ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದೀಗ ಧಾರಣಯೋಗ. ಇನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೋಗದ ವಿವರ. ಆ ಇಷ್ಟ, ಪ್ರಾಣ, ಭಾವಲಿಂಗವ ಏಕವ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿಪ್ಪುದೀಗ ಸಮಾಧಿಯೋಗ ಎಂದರುಹಿದಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೩೭. ನಿರಾಕಾರ ಪರವಸ್ತು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ, ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ, ಗಂಡಲ್ಲ,, ಬೀಜವಲ್ಲ, ವೃಕ್ಷವಲ್ಲ, ಆಕಾರವಲ್ಲ, ನಿರಾಕಾರವಲ್ಲ, ಶ್ವೇತನಲ್ಲ, ಪೀತನಲ್ಲ ಹರಿತನಲ್ಲ, ಮಾಂಜಿಷ್ಟನಲ್ಲ, ಕಪೋತನಲ್ಲ, ಮಾಣಿಕ್ಯನಲ್ಲ ಆತನು ವರ್ಣಾತೀತನು, ವಾಙ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರನು. ಇಂತಪ್ಪ ವಸ್ತುವಿನೊಳಗೆ ಬೆರೆವ ಪರಿ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯವಿಡಿದು ಆಚರಿಸಿದವನು ಐಕ್ಯನು. ಎಲೆಗಳೆದ ವೃಕ್ಷದಂತೆ, ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ನೊರೆ, ತೆರೆ, ಬುದ್ಬುದಾಕಾರವಡಗಿದ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತನು ಮಹೇಶ್ವರನೊಳಡಗಿ, ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಿಯೊಳಡಗಿ, ಆ ಪ್ರಸಾದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೊಳಡಗಿ, ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಶರಣನೊಳಡಗಿ, ಆ ಶರಣ ಐಕ್ಯನೊಳಡಗಿ, ಆ ಐಕ್ಯ ನಿರ್ವಯಲೊಳಡಗಿ ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರ ಕೂಡಿದಂತೆ, ನೀರು ನೀರು ಕೂಡಿದಂತೆ ಜ್ಯೋತಿಜ್ಯೋತಿಯ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಬಯಲು ಬಯಲ ಕೂಡಿದಂತೆ, ಚಿದ್ಬಯಲಾಗಿ ನಿಂದನಿಲವ ಲಿಂಗದೊಳರುಹಿ ಮೂವತ್ತಾರು ಲಿಂಗದ ಮುಖದಿಂದ ಮೂವತ್ತಾರು ವಚನವ ಓದಿದವರು ಕೇಳಿದವರು ಸದ್ಯನ್ಮುಕ್ತರಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು ಎಂಪಾತ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

